

Tegenover je zit een ondernemer van 34 jaar. Ze wil een AOV afsluiten die voldoende uitkeert voor al haar uitgaven. Niet alleen nu, maar ook in de toekomst. Je primaire reactie is om een arbeidsongeschiktheidsverzekering tot AOW-leeftijd te adviseren.

Levensloopbestendig stapelen

TEKST ANNEMIEKE POSTEMA, AOVDOKTER.NL

Dat is immers wat veel verzekeraars aanbieden, eventueel aangevuld met een kortlopende uitkering gedurende de eerste jaren. Vervolgens kijk je wat beter naar het inventarisatieformulier. Haar hypotheek is over 25 jaar afgelost, wat haar vaste lasten behoorlijk verlaagt. De uitkering kan dus gedeeltelijk stoppen als ze 59 is. Je constateert dat ze twee AOV's nodig heeft: één die tot haar zestigste verjaardag uitkeert en één tot haar AOW-leeftijd.

Helaas werken niet alle verzekeraars hieraan mee. Een veel gehoord argument is dat er bij arbeidsongeschiktheid twee verschillende beoordelingen moeten worden gedaan. Dat is niet waar. In de meeste gevallen is de eindleeftijd het enige verschil tussen beide polissen, plus eventueel de indexering (afhankelijk van de hypotheekvorm). Variatie in beoordelingscriterium of uitkeringsdrempel zal niet nodig zijn. Dat betekent dezelfde claimbeoordeling voor beide polissen, alleen de uitkeringen eindigen op een ander moment.

Administratieve bezwaren worden ook opgeworpen. Verder zouden dubbele vaste kosten, die enkele verzekeraars nog hanteren, ongewenst zijn. Mijn ervaring is dat ondernemers die paar euro's netto per maand niet zo'n probleem vinden. Een maatwerkdekking opgebouwd uit twee polissen is immers goedkoper dan één AOV met een hoog verzekerd bedrag tot de eindleeftijd. Zelfs als je het bedrag later zou verlagen, wat vaak wordt geadviseerd.

SPEKKOEK

Een tweede AOV met een lagere eindleeftijd is passend voor allerlei lasten die op een zeker moment wegvallen, zoals kosten voor kinderen, aflossing van een (zakelijk) krediet, een ingroei-regeling binnen een samenwerkingsverband en alimentatieverplichtingen. Soms vallen deze uitgaven al op jonge leeftijd weg. Een eindleeftijd van lager dan 55 jaar komt echter in de praktijk nauwelijks voor. Verzekeraars suggereren dat je dan beter voor een AOV met een beperkte uitke-

ringsduur kunt kiezen. Voor sommige lasten volstaat dit inderdaad. Voor de hier genoemde verplichtingen is het echter geen passende oplossing. Het moment waarop deze lasten wegvallen staat immers vast en is niet gerelateerd aan het moment waarop iemand arbeidsongeschikt raakt. Daarnaast kan sprake zijn van een vrijkomend bedrag of een (pensioen)uitkering die voor de eindleeftijd ingaat. Kortom: er zijn voldoende argumenten om meer dan één AOV af te sluiten. Met de verwachte BAZ zullen rubriek A en B vermoedelijk ook in ere worden hersteld.

Dat er weinig naar dergelijk maatwerk wordt gevraagd is geen argument om het niet aan te bieden. Adviseurs vragen nou eenmaal niet telkens opnieuw naar iets wat er niet is, toch is de behoefte er wel degelijk. Moet je het risico als noodoplossing dan maar bij twee verzekeraars onderbrengen? Daarom pleit ik al jaren voor een dekking die uit meerdere lagen is opgebouwd: een spekkoek-AOV!

WIE DURFT?

Er kan nog een schepje bovenop: een oplossing die rekening houdt met toekomstige lastenstijging (denk aan studiekosten kinderen) of inkomstendaling, zoals ontvangen partneralimentatie of een oudere partner zonder adequate pensioenopbouw. Om dat goed te verzekeren wil je nu al afspreken dat de uitkering vanaf een bepaald moment juist hoger wordt. En daarna wellicht weer lager... Dit zou een actuariaal hoogstandje vereisen maar het is niet onmogelijk. Welke verzekeraar durft dit aan? ■

'Ik pleit al jaren voor een spekkoek-AOV!'